

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 126. Quis inter Doctores ordo quo ad præcedentiam in itu, in sessione, inn congressibus, Latrone suffragiorum &c. servandus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

dem Doctoribus æquiparat; hoc tamen excepto, quod literas Apostolicas inscriptas Doctori vel Magistro Licentiatæ aperire & exequi nequeant; ut Reiffent. n. 13. sed neque ex eo, quod dicta privilegia in solemnibus Doctorum inaugurationibus à promotore in eadem palatia conferantur, efficaciter evinci videretur, illa ante illam solennem inaugurationem Licentiatæ non competivisse: cum in inauguratione doctorali privilegia illa non tam primò conferantur, quàm testimonium publicum feratur, quod ea iis competant ratione scientiæ experimentis publicis approbatæ, quæ cum eadem sit, iisdemque experimentis explorata in Licentiatæ, non apparet ratio, cur illis eadem privilegia denegentur.

4. Resp. Ad tertium: quod attinet ad privilegium in absentia à sua ecclesia percipiendi fructus beneficiorum; competit id quoque Scholaribus frequentantibus & audientibus lectionibus Theologiæ & juris Canonici in Universitate aliqua publica, pro ut statuitur *c. ult. h. t.* ubi dum dicitur; id eis competere de licentia Sedis Apostolicæ, intelligendum non est, quod ad hoc impetrari debeat à Pontifice, cum ad hoc veniam generalem habeant per *cit. c. ultimum*, conceditur autem studentibus hoc privilegium, ut excusentur à residentia & interea fructus percipiant ad quinquentium, dum idem docentibus ad nullos certos annos, sed illimitatè, quamdiu docuerint, nisi ex specialia causa revocentur ad suas ecclesias, ideo quia præsumitur quinquennium sufficere, ut quis doctus evadat, docentes verò semper promoveant utilitatem universali Ecclesiæ, ideoque magis amplum privilegium habeant. Pirh. *h. t. n. 9. notab. 2.* cum Abb. in *cu. c. ult. n. 5.*

Quæst. 126. quis inter Doctores ordo quo ad præcedentiam in iure, in sessione, congressibus, latione suffragiorum &c. servandus?

Resp. Qui Doctores ejusdem facultatis alios præcedere debeant, pendet ut plurimum à consuetudine, ut in præcedendi iure is defendendus sit, cui hoc diuturni usus observantia stabilivit; ut inquit Wiestn. *h. t. n. 20.* Arg. *c. fin. de consuetud. l. de quibus ff. de LL. & citatis Bald. in c. cum olim de consuet. Menoch. conf. 51. n. 49.* conferendo verò Doctores diversarum facultatum inter se, primum locum habent Theologi, dein Juristæ; & inter hos Canonistæ præcedunt Legistas, ac demum sequuntur Medici: Cassan. *catalog. glo. mundi p. 10.* hac prærogativa fundata in maiore necessitate, utilitate, præstantia objecti & finis, ad quem singulæ facultates ordinatæ. Circa quæ tamen observandum, doctorem inferioris facultatis quandoque præferri alteri superioris facultatis, v. g. Medicum Iuristæ ratione muneris vel administrationis, quam etiam independentem ab his gradibus literariis gerit; ut Gothofred. *p. 1. de iure præced. c. 3. §. 21.* Menoch. *conf. 902. n. 65.* Pigbatell. *tom. 5. consult. 13. n. 33.* Item in hac prærogativa ferendi suffragii aut honoratoris loci rationem haberi antiquitatis gradus seu prioritatis promotionis. Mendo. *l. c. l. 1. n. 300.* Item Doctorem pluribus gradibus insignitum antecedere eum, qui solum uno vel paucioribus decoratus est, V. G. in utroque Jure Doctorem eum, qui Doctor est in solo Jure Canonico, & qui simul in Theologia & Jure graduatus, eum, qui in Theologia tantum est Doctor; ut Felin. in rubric. de majori. *n. 3.* Bardoni. de professor. *c. 5. n. 59.* Bellizar. in man. *tr. 8. c. 6. n. 217.* apud Wiestn. *n. 23.*

ex ea ratione; quod, qui pluribus dignitatibus conspicuus est, præteratur ei, qui una sola ornatus est; ut Bald. in *L. sed & miles. ff. de excusat. tutor. Navar. conf. 1. de major. n. 6.* Tiraquel. de nobilit. *c. 5. n. 8.* Gothof. *l. c. §. 27.* quod tamen ita limitandum, ut non procedat, nisi ex pluribus gradibus, quos quis habet, unus major vel saltem æqualis sit gradus, quem alter solum habet: unde qui simul est juris & medicinæ Doctor non est præferendus ei, qui solum est Doctor in Theologia, ita cum Navar. *l. c. n. 7.* & Menoch. Wiestn. *cit. n. 23. in fin.*

Quæst. 127. Num illicitum & Simoniacum sit dare vel exigere aut recipere aliquid pro datione licentiæ docendi?

1. Resp. Primò: Dare & exigere pecuniam vel simile quid pro concessione licentiæ docendi sive sacram sive prophanam disciplinam aliquam, esse illicitum & graviter prohibitum, etiam vigente in contrarium alicubi consuetudine, unanimes & certa habet sententia, fundata in claris textibus *c. 1. 2. & 3. h. t. dum c. 2. transgressores hujus præcepti obligantur ad restitutionem præceptorum ex tali datione. & c. 1. & 3. puniri jubentur privatione officiorum & beneficiorum, cujus prohibitionis hæc est ratio, quod meritò censetur turpe luctum & forditias à viris doctis extorquere quid pro facultate docendi honestas & reipublicæ salutare scientias, ad quas tradendas potius muneribus, honoribus, precibus eos invitari oporteret. Nihilominus illicitum non esse, sed potius æquitati consentaneum à Candidatis pro collatione ipsorum graduum Theologiæ aliarumque facultatum exigere & recipere pecuniam aliave emolumenta temporalia, & quidem in maiore quantitate, quo majores & digniores sunt gradus juxta taxam à majoribus acceptam usque probatam, probat communis Academicarum praxis, & tradunt Less. de *7. § 7. L. 2. c. 35. n. 83.* Suar. de Simon. *c. 18. n. 15.* Castrop. *tr. 17. d. 3. p. 10. n. 4.* Mend. de *iure Academ. L. 2. à n. 94.* Gonz. in *c. nonnullis. h. t. n. 6. in fin.* Pirh. *h. t. n. 13.* Wiestn. *n. 34.* ex ea ratione, quod gradus isti sint solum approbationes publicæ de scientia & aptitudine ad docendum, quæ sunt quid temporale pretio æstimabiles. Adhæc Academicarum pecuniam illam non exigunt pro concessione facultatis docendi, utpote quam facultatem fecere Principes & Magistratus fundatores Universitatum iis, qui testimonio publico digni, & ad hoc munus apti iudicati, sed pro incommoditate & labore, quem cæteri D. D. & membra Universitatis subeunt examinando approbandoque candidatos, & assistendo illis in ipsa inaugurationis solennitate, nec non pro honore, emolumentis temporalibus & privilegiorum communicatione, quæ promoti per illos gradus consequuntur; neque his obstat, quod in institutione horum graduum interveniat autoritas Pontificia, cum Pontifex aliqua temporalia instituire & conferre ad splendorem rerum spiritualium, quæ non hoc ipso sint spiritualia & materia Simoniacæ, nisi spiritualiter prohibeantur intuitu religionis, quod non fit in his gradibus, Suar. *l. c.* Castrop. *l. c. n. 4.* Mend. *l. c. n. 96.* Wiestn. *l. c.**

2. Resp. Secundò. Sed & loquendo de ipsa licentia docendi concedenda, licet secundum jam dicta turpe & illicitum sit eam vendere seu conferre pro pecunia, non tamen id ipsum propriè Simoniacum est; ut docent gl. in *c. 1. h. t. V. consuetudinis.* Fagn. *ibid. n. 12.* Gonzal. Suar. *ll. cit.* Less. *l. c. n. 82.* Barb.